

GORDANA VULAMA*

Nestali

Kako čovjek može nestati? Pa nije iglica da se zagubi i da mu se zametne trag i glas ... No ipak, gotovo da nema dana u gradu Zagrebu bez prijave nestanka osobe. Među njima je srećom najveći broj onih osoba koje prije ili kasnije, žive i zdrave budu pronađene ili se same vrate kući. Nerijetko se utvrdi da je "nestala osoba" skončala život samoubojstvom, ili je izvan doma umrla iznenadnom ali prirodnom smrću. Nestanci toga tipa nisu tema ovoga članka. Za kriminaliste koji se bave krvnim deliktima predmet interesa su one prijave nestanka osobe u kojima osoba nestane pod sumnjivim okolnostima, odnosno oni nestanci kod kojih postoji razlog za sumnju kako je nestala osoba žrtva kaznenog djela ubojstva. U članku su opisana dva takva slučaja iz prakse Policijske uprave zagrebačke koji su "tako slični, a tako različiti". Kako je riječ o relativno svježim slučajevima koji još uvijek nisu okončani pravomoćnom sudskom presudom, iz teksta su izostavljeni identifikacijski podaci sudionika događaja i podaci iz kojih bi se moglo zaključiti o njihovom identitetu. Cilj članka je prikaz tijeka, opsega i ozbiljnosti ove vrste kriminalističkog istraživanja.

1. NABUJALA RIJEKA

U zoru hladnog i kišovitog dana krajem studenog 2009. godine Miro je kao i svaki dan žurio na svoje radno mjesto – skelu kojom prevozi putnike i vozila s jedne na drugu obalu rijeke Save. U šumarku uz obalu Save na prilaznoj rampi skele vidio je automobil marke yugo. Isprva je pomislio kako je u istom neki ljubavni par koji traži osamu. No, kada se približio, vidio je da je automobil napušten i oštećen, a kada je zavirio u unutrašnjost, na sjedištu suvozača vidio je krv. Puno krvi. Odmah je nazvao policiju.

Policiji nije bio problem po registracijskim oznakama utvrditi čije je vozilo. U blizini nije bilo nikoga osim skelara Mire, a kako su vrata uz mjesto vozača bila širom otvorena, na automobilu je obavljen očevid, o čemu je Ekipa za očevide načinila zapisnik o očevidu i izvješće o kriminalističko-tehničkom pregledu mjesta događaja. U isto vrijeme policijski su službenici obavili terensku provjeru na adresi vlasnika vozila.

* Gordana Vulama, dipl. pravnica, voditeljica grupe za krvne delikte u Odsjeku za krvne delikte, Odjel općeg kriminaliteta, Sektor kriminalističke policije, PU zagrebačka.

Obitelj koju su činili otac, majka i dvoje maloljetne djece živjeli su u prostranoj i lijepo uređenoj kući u rubnom dijelu Zagreba. Vrata je otvorio otac, čovjek ranih srednjih godina, mršav, ispijenog lica. Potvrdio je da je pronađeni napušteni automobil njegov. Odmah je znao zašto ga je u rano jutro posjetila policija i bez posebnog uvoda u razgovor rekao kako se prethodne večeri posvađao sa suprugom nakon čega je ona uzela automobil marke yugo i nestala. Ne zna gdje bi sada mogla biti niti mu se javila. Pozvan je da zajedno s policijskim službenicima pođe u policijsku postaju kako bi "riješili neke formalnosti". Brižan za djecu organizirao je njihovo čuvanje i bez pogovora pošao s policajcima.

Na razgovor ga je primio iskusni kriminalist lokalne policijske postaje. Kao što to obično biva, razgovarali su o obiteljskim odnosima, emocijama, razlozima svađe sa suprugom. No, kada su došli na red detalji u vezi s tragovima pronađenim u automobilu na Savi, njegov je iskaz postao nelogičan, pun praznina, a u opisu događaja stalno je nešto mijenjao pravdajući se kako se ne može baš svega sjetiti jer je i sam u šoku zbog toga jer je supruga ostavila njega i djecu. Iznenada je promijenio "priču" i naveo da su supruga i on planirali zajedničko samoubojstvo, ali da je on odustao, dok je supruga ostvarila nakanu i njemu na očigled se bacila u Savu. Policajac mu nije vjerovao. S obzirom na lokaciju i opsežnost tragova krvi u pronađenom osobnom automobilu te na mijenjanje iskaza, imao je razloga sumnjati da je Nestala – žrtva ubojstva počinjenog od strane svog supruga.

Nisu mu promakle niti ozljede na vratu osumnjičenog za koje je ovaj tvrdio da mu ih je prethodne večeri tijekom svađe nanijela njegova supruga. Odveden je na tjelesni liječnički pregled, a iz liječničke dokumentacije bilo je vidljivo kako je zadobio tjelesne ozljede u obliku višestrukih laceracija kože vrata, desnog ramena, gornjeg dijela leđa te laceraciju kože u području testisa.

Istom prilikom, uz vlastoručno potpisanu privolu uzet mu je i uzorak krvi za potrebe naknadnog biološkog vještačenja.

U kriminalističko su istraživanje, zbog sumnje na ubojstvo, uključeni kriminalisti Odsjeka za krvne delikte koji su preuzeli organizaciju daljnjeg kriminalističkog istraživanja i obavijesni razgovor s osumnjičenim. Pristao je na predloženo poligrafsko ispitivanje, doduše nevoljko, a rezultat poligrafskog ispitivanja bio je očekivano pozitivan. Uhićen je nakon poligrafskog ispitivanja u 19,50 sati.

Još tijekom jutra radi pronalaska mrtvog tijela Nestale angažirani su policijski službenici – ronioci Antiterorističke jedinice (ATJ) Lučko koji su gotovo cijeli dan pretraživali korito rijeke Save nizvodno od mjesta pronalaska osobnog automobila. No, mrtvo tijelo nije pronađeno. Sava je u to doba godine nabujala, brza, mutna i moguće je da bujica odnese tijelo vrlo daleko.

Čim je utvrđen broj mobitela kojim se Nestala koristila, zatražen je žurni ispis telefonskog prometa i utvrđivanje lokacije telefonskog aparata u vrijeme zadnjeg telefonskog kontakta. Saznali smo da je mobilni telefonski uređaj isključen, a lokacija posljednjeg telefonskog kontakta bila je sinoć, preko odašiljača koji "hvata" njezin dom. Zabilježena telefonska komunikacija bit će nam od koristi jer odmah imamo "servirane" telefonske brojeve, ime, prezime i adresu osoba s kojima je Nestala bila u telefonskom kontaktu. Najinteresantniji su nam oni posljednji s kojima je komunicirala, kao i oni s kojima ima najučestalije telefonske kontakte. To su najčešće i Nestaljoj najbliže osobe koje nam mogu

pomoći da upoznamo Nestalu, njezine navike, probleme, a možda bi mogle znati i gdje bi se ona sada mogla nalaziti.

Temeljem naloga istražnog suca Županijskog suda u Zagrebu policijski službenici su se još jednom uputili u kuću u kojoj su živjeli Nestala i njezin osumnjičeni suprug. Obavili su pretragu njihova doma i drugih prostorija kao i pretragu njihova drugog osobnog automobila. U kući su pronađeni oskudni tragovi nalik na krv i muški odjevni predmeti sa sličnim oskudnim tragovima. U pomoć su pozvani i vještaci za biološka vještačenja Centra za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić" koji su lumino-lskom probom dokazali oku nevidljive opsežne tragove krvi na podu u prostoriji dnevnog boravka i u prostoriji kupaonice. O pretrazi je sastavljen zapisnik, a od osumnjičenog su, uz potvrde o privremenom oduzimanju predmeta, oduzeti njegovi odjevni predmeti s tragovima nalik na krv. U sklopu pretrage stana i drugih prostorija policijski su službenici obavili i očevid u njegovoj obiteljskoj kući i o tome sastavili zapisnik o očevidu i izvješće o kriminalističko-tehničkom pregledu mjesta događaja.

Pronađeni predmeti i tragovi su zajedno s tragovima pronađenim u napuštenom automobilu na obali Save, uz nalog za žurno biološko vještačenje, dostavljeni Centru za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić".

Razgovor s osumnjičenim nije se prekidao, trebalo je razjasniti i uklopiti u logičnu cjelinu svaki detalj njegova iskaza. Dugo je insistirao na tome kako je nakon svađe, tučnjave u kojoj su oboje krvarili, supruga odlučila otići od njega. Opisivao je kako je on ušao za njom u automobil marke yugo s ciljem da zajednički počine samoubojstvo slijetanjem vozilom u Savu, kojom prilikom je vozilom nenamjerno udario u stup skele nakon čega je supruga izišla iz vozila i bacila se u Savu, dok je on, zbog djece, odustao od samoubojstva.

U isto vrijeme druga grupa policijskih službenika prikupljala je obavijesti od rodbine, prijatelja, poznanika i susjeda supružnika. Nije bilo očevidaca njihove tučnjave što je i logično jer se obiteljske drame ove vrste uglavnom odvijaju unutar "četiri zida". No, svi su znali kako su supružnici imali problema u braku zbog kojih su se često svađali i fizički sukobljavali. Nestala "nije dala na sebe" i istom je mjerom uzvraćala udarce svom suprugu. Nasilje u obitelji nisu prijavljivali policiji.

Nestalina majka potvrdila je kako su se često svađali zbog muževe ljubomore, da ga je njezina kći čvrsto odlučila napustiti i to mu priopćila dan prije nego je nestala. Od majke je izuzet i uzorak krvi za potrebe biološkog vještačenja radi utvrđivanja potiču li pronađeni tragovi krvi u napuštenom automobilu od njezine kćeri.

Od nekih Nestalinih prijatelja došlo se do saznanja kako im je nedavno povjerila da se boji napustiti supruga jer joj je zaprijetio "da od njega neće živa otići".

Iako policijski službenici nisu prestali s radom niti duboko u noć, procijenjeno je da se u roku od 24 sata od uhićenja neće stići obaviti sve što je još bilo potrebno obaviti prije odluke da li osumnjičenog pustiti na slobodu ili ga uz kaznenu prijavu zbog počinjenog ubojstva dovesti istražnom sucu, pa je od suca Županijskog suda u Zagrebu temeljem adekvatno obrazloženog zahtjeva županijskog državnog odvjetnika pribavljeno Rješenje o dodatnom zadržavanju osumnjičenika kod policije za još 24 sata. Tek kada je osum-

njičeni smješten na noćni odmor u Jedinicu za zadržavanje PU zagrebačke, policijski su službenici mogli nakratko predahnuti.

Sljedeći radni dan započeo je uz mutnu, nabujalu i ledeno hladnu Savu. Ronioci su iznova sustavno pregledali korito rijeke. Ništa nisu uspjeli pronaći.

U Centru za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić" u najkraćem je mogućem roku obavljeno biološko vještačenje predmeta i tragova izuzetih tijekom obavljenih očevida kojim je utvrđeno da su tragovi pronađeni u osobnom automobilu marke yugo, u dnevnom boravku i kupaonici obiteljske kuće kao i na odjeći osumnjičenog – tragovi krvi koji potiču od Nestale.

Suočen s prikupljenim dokazima i ostalim saznanjima do kojih su došli policijski službenici, osumnjičeni je priznao da je usmrtio svoju suprugu. U nazočnosti svog branitelja policijskim službenicima Odsjeka za krvne delikte dao je formalni iskaz tijekom kojega je priznao i detaljno opisao okolnosti počinjenog ubojstva kao i radnje koje je poduzeo u svrhu prikrivanja počinjenog kaznenog djela i mrtvog tijela, o čemu je sastavljen zapisnik o ispitivanju osumnjičenika u kojemu je, između ostalog, navedeno kako je kritične noći oko 02,00 sati u prostoriji dnevnog boravka u njihovoj obiteljskoj kući došlo do žestoke svađe i tučnjave između supruge i njega. Rekla mu je da ga definitivno ostavlja, da će uzeti djecu i otići od njega, a on to nije mogao podnijeti. Htio je voditi ljubav s njom, a ona ga je vrijeđala, psovala, udarala i grebala, u jednom trenutku mu je "zarila nokte u testise". Pomračio mu se um od boli, uvrijeđenosti i bijesa koji je osjećao. Rekao joj je da će je ubiti, srušio ju na pod, uhvatio rukama za kosu i udario joj glavom o pod dok nije izdahнула. Kada se uvjerio da više ne daje znakove života, mrtvo tijelo je umotao u deku, odnio ga u automobil koji je bio parkiran na dvorištu i prevezao do skele na obali Save, gdje je u namjeri prikrivanja ubojstva spustio bočna pomična stakla, ručicu mjenjača izbacio iz brzine, otpustio ručnu kočnicu, izišao iz vozila i vozilo s mrtvim tijelom gurnuo prema rijeci ali je isto u nekontroliranom kretanju nasjelo na desni rub prilazne rampe i udarilo prednjim desnim dijelom u metalni vez skele te se tako zaustavilo. Prišao je vozilu, otvorio vozačeva vrata kroz koja je izvukao ženino tijelo i s prilazne rampe ga bacio u Savu zajedno s dekom u koju je bila umotana. Zatim je vozilo pokušao odvesti s navedenog mjesta. No, kako nije uspio pokrenuti motor, pješice se vratio u svoju kuću gdje je papirnatim ručnicima i platnenom krpom obrisao krv s poda u dnevnoj sobi, papirnate ručnike bacio u WC-školjku, a krpu oprao u kadi u kupaonici i odložio na terasu, a potom u plastičnu vreću stavio odjeću i obuću koju je tada imao na sebi te sve zajedno odnio u prtljažnik svog drugog automobila kojim se ponovno odvezao na Savu do mjesta gdje je prethodno bacio svoju mrtvu ženu te na istom mjestu odbacio i navedene predmete. Ujutro je nazvao nekoliko prijatelja i rekao im kako mu je supruga nakon svađe pobjegla iz kuće, odvezla se automobilom marke yugo, ostavila i njega i djecu.

Osumnjičeni je uz kaznenu prijavu zbog osnovane sumnje da je iz bezobzirne osvete usmrtio svoju suprugu, u zakonskom roku doveden istražnom sucu Županijskog suda u Zagrebu.

Radi pronalaska mrtvog Nestalinog tijela i drugih predmeta koje je osumnjičeni po vlastitoj izjavi bacio u rijeku Savu, policijski službenici – ronioci ATJ Lučko kontinuirano su tijekom narednih dana pretraživali korito rijeke Save. No, mrtvo tijelo i drugi predmeti nisu pronađeni. Tijekom pregleda policijski službenik ronilac je u Savi bio pronašao

mobitel marke LG Cookie ljubičaste boje kakav je posjedovala Nestala, ali mu je isti zbog nepovoljnih uvjeta ronjenja i jake vodene struje ispao iz ruke i više nije pronađen.

S obzirom na to da mrtvo tijelo nije pronađeno na području PU zagrebačke, potraga i pregled rijeke Save prošireni su na područja PU sisačko-moslavačke, a o događaju i potrebi traganja za mrtvim tijelom obaviješteni su Interpol Sarajevo i Interpol Beograd.

Postoji mogućnost da će Sava, tko zna kad i tko zna gdje, izbaciti posmrtnu ostatku Nestale i da će je njezina obitelj moći dostojno sahraniti, ali to se do danas nije dogodilo.

Njezin suprug i ubojica nepravomoćno je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 13 godina.

2. PUT BEZ POVRATKA

U rano jutro sredinom ožujka 2010. godine jedan mladić je nestrpljivo čekao početak radnog vremena kriminalista u zagrebačkoj policijskoj postaji. Toga je jutro ranim vlakom doputovao iz Slavonije. Zabrinut je jer mu se sestra već tjedan dana ne javlja na mobitel, što nije njezin običaj. Želi prijaviti njezin nestanak. Ispričao je kako mu je sestra živjela u neboderu u stanu koji je naslijedila iza smrti pokojnog oca. Majka i on su nakon očeve smrti odselili u Slavoniju gdje imaju vlastitu obiteljsku kuću. Sestra je donedavno studirala, ali je odustala od studija i namjeravala se zaposliti. Radila je honorarno kao hostesa, ali stalno zaposlenje nije imala. Stan je dijelila s dečkom Filipom koji se ni njemu ni majci nije sviđao, najviše zbog toga jer im se sestra žalila kako je ljubomoran, posesivan i agresivan. Često su se svađali pa mirili. Zvao je Filipa i pitao za sestru, a on mu je rekao da je oputovala, da se niti njemu nije javila cijeli tjedan i da ne zna gdje je. Sestra je voljela putovati i često je odlazila na putovanja u inozemstvo, ali se svaki put javila obitelji. Imala je širok krug prijatelja i poznanika, a zadnju godinu se družila i s "prijateljima" koje je stekla preko društvene mreže Facebook. Pričala je majci i njemu kako je bila u posjetu nekima od njih u Belgiji, Francuskoj i Nizozemskoj. Prije dva tjedna vratila se puna oduševljenja iz Pariza, a novo putovanje nije najavljivala. Boji se da joj je Filip naučio, jer da je s njom sve u redu, sigurno bi se javila.

Nakon zaprimljene prijave o nestanku osobe, raspisana je lokalna i međunarodna potraga za nestalom osobom.

Odmah se započelo prikupljati obavijesti o Nestaloj. U policijskim evidencijama nije bila evidentirana i o njoj nije bilo nikakvih operativnih saznanja. Članovi njezine uže obitelji, prijatelji, poznanici i osobe iz radnog okruženja znale su da je prije nestanka živjela u stanu koji je naslijedila, da je studirala do navršene 27. godine života i uz studij se bavila manekenstvom. Bila je draga, inteligentna, načitana, druželjubiva. Imala je širok krug poznanika u zemlji i u inozemstvu. Često je putovala i dobro govorila engleski jezik. Nikada ni u čemu nije oskudijevala jer je imala solidna primanja. Zadnju godinu živjela je s dečkom Filipom. Veza im je bila "burna". Često su se svađali. Filip ju je u više navrata i fizički zlostavljao, najvjerojatnije zbog njegove bolesne ljubomore. Zlostavljanje nije prijavljivala policiji. Pokušavala ga je ostaviti, ali uvijek mu se iz nekog razloga vraćala, valjda ga je stvarno voljela ili je to činila iz sažaljenja. Lagala mu je početkom godine da je tri tjedna bila kod majke u Slavoniji, a stvarno je bila u Belgiji, a potom u Francuskoj odakle se vratila tjedan-dva prije nestanka. Za vrijeme boravka u inozemstvu gotovo

svakodnevno je telefonirala majci i bratu, a telefonom i putem Facebooka učestalo je kontaktirala sa svojim bliskim prijateljicama. Povjerala im je kako je u Parizu upoznala nogometaša Francka u kojega se "ludo zaljubila" i kako namjerava definitivno prekinuti vezu s Filipom, prodati stan i vratiti se u Pariz živjeti s Franckom.

Franck je identificiran posredstvom Interpola Pariz. Francuskim je kriminalistima potvrdio svoje poznanstvo i ljubavnu vezu s Nestalom. Posljednji put su komunicirali preko Facebooka u večernjim satima onoga dana kada je Nestala posljednji put viđena živa. S njezinog mobitela ga je dan-dva ranije nazvao Filip, rekao mu kako zna za njihovu vezu i od njega zatražio da "ostavi na miru njegovu djevojku". Prijetio mu je kako će ga naći i ubiti ne postupi li tako. Nestala mu je u njihovom posljednjem kontaktu preko Facebooka napisala kako je definitivno prekinula vezu s Filipom i da dolazi k njemu. Nije došla niti se javljala na njegove telefonske pozive.

Prijateljice su je došle tražiti u stan pošto im se nakon dolaska iz Pariza nije nekoliko dana javljala na telefonske pozive. Filip im je dopustio da uđu u stan i tada su vidjele kako iz dnevnog boravka nedostaje tepih crno-bijele boje veličine 180x200 cm i zelena kožna fotelja. Zapazile su i da se u stanu nalaze njezini ključevi ulaznih vrata, većina odjeće, šminka, nakit, četkica za zube i ostali predmeti za osobnu higijenu.

Od Filipovih prijatelja došlo se do saznanja kako je on prilično zatvorena i "mračna" osoba. Nema stalni posao pa se bavi popravcima i preprodajom rabljenih motocikla i automobila koje popravlja i skladišti na svom "ranču" na području Zagrebačke županije. Interesirala ga je pirotehnika, a nekoliko godina je radio na razminiranju miniranih područja. Nedavno se rastao od supruge s kojom ima djecu, a nakon što je napustio suprugu, živio je s deset godina mlađom Nestalom s kojom se često svađao i tukao. Ona ga je u više navrata bila "potjerala" iz stana ali ga je nakon nekoliko dana pozivala da joj se vrati, što je on uvijek činio. Filip se svojevremeno liječio od ovisnosti o alkoholu i drogama, no to mu nije smetalo da "puši marihuanu" zajedno s Nestalom i prijateljima. Nekolicini svojih najboljih prijatelja nedavno je povjerio kako mu je nova družica promiskuitetna i kako sumnja da se bavi prostitucijom.

Filip je u sklopu kriminalističkog istraživanja doveden u Odsjek za krvne delikte. Trebalo je razjasniti ima li on veze s nestankom i je li usmrtio Nestalu. U razgovoru je naveo kako je zadnju godinu dana živio s Nestalom u njezinu stanu. Nije skrivao kako su se često svađali pa čak i tukli. Bilo je krvarenja iz razbijenog nosa ili usnice, a jednom joj je nehotice bio slomio prst na ruci. Nije ga prijavila policiji jer je znala koliko je on voli. U vrijeme svađa odlazila je mami u Slavoniju ili na neka druga putovanja, ali uvijek mu se vraćala. Saznao je da je nedavno bila u Parizu i da je tamo imala avanturu s nekim nogometašem. Čuo ih je kako telefoniraju, pa je uzeo mobitel iz njezine ruke i tom muškarcu rekao da ostavi na miru njegovu djevojku. Točno, zaprijetio mu je i da će ga ubiti, ali to nije ozbiljno mislio, već je to rekao "kao dio folklor". Nestalu je zadnji put vidio prije tjedan dana. Toga se dana nisu svađali, a između 20,00 i 20,30 sati ona se spremila i otišla iz stana ne govoreći mu kuda ide. Tijekom noći nije došla kući. On je sljedeće jutro, već oko 7,30 sati otišao na svoj "ranč", a kada se oko 14,00 sati vratio u stan, primijetio je da u stanu nedostaje njezino prijenosno računalo s USB-priključkom za internet, mobitel, putovnica i kovčeg, iz čega je zaključio da je opet otputovala u inozemstvo na njemu nepoznatu adresu, što je njoj karakteristično ponašanje.

Ostao je u stanu još dva tri dana, a na zahtjev njezine majke i brata napustio je stan i smjestio se kod prijatelja u vikendici gdje je prenio svoje stvari i odjeću.

Na obje šake na predjelu između palca i kažiprsta imao je velike, duboke opekline za koje je rekao da su nastale prije par dana kada se opekao na "auspuh" automobila koji je popravljao. Na desnom je obrazu imao ogrebotinu za koju je također tvrdio da je nastala kod popravljavanja auta pri zavlačenju u njegovo podvozje. Ozljede je pregledao liječnik vještak sudske medicine koji se nije mogao sa sigurnošću izjasniti o starosti i mehanizmu nastanka opeklina i ogrebotine na licu, odnosno liječničkim pregledom nije bilo moguće demantirati Filipovo objašnjenje nastanka ozljeda.

Alibi zapravo nije imao, jer je tvrdio kako je kritičnog dana ostao sam u stanu što nije imao tko potvrditi, ali niti opovrgnuti.

Pristao je na poligrafsko ispitivanje na kojem je "pao", odnosno pokazao reakcije karakteristične za davanje lažnog odgovora kada je negirao da je usmrtio Nestalu i da zna gdje se nalazi njeno mrtvo tijelo.

Uhićen je zbog osnove sumnje da je Nestalu usmrtio i na nepoznatom mjestu sakrio ili uništio njezino mrtvo tijelo. U nastavku razgovora Filip je ustrajno tvrdio uvijek isto – nije ubio Nestalu. Volio ju je i nikada joj ništa na žao ne bi učinio ali ona je otišla od njega, napustila ga je. Ne zna gdje je, a dao bi "sve na svijetu" da to sazna, da je zamoli za oprost i da mu se vrati. Nedostatak tepiha i zelene fotelje iz stana tumačio je govoreći kako je tepih progrizao zec kojega je Nestala držala kao kućnog ljubimca. Zelena fotelja je dotrajala pa je i tepih i nju par dana nakon što je Nestala otputovala, izbacio iz stana kao krupni otpad. I sam se začudio kako su te odbačene stvari još istog dana nestale s mjesta gdje ih je odložio i zaključio da su ih valjda Romi odvezli za svoje potrebe. Želio je da Nestalu, kada se vrati, dočeka čist i uredan stan, pa je zato cijeli stan detaljno očistio. Rezultat poligrafskog ispitivanja je relativizirao, sumnjao u ispravnost aparata i stručnost poligrafskog ispitivača.

Terenskim provjerama i razgovorima s osobama koje su kontaktirale s osumnjičenim u vezi opeklina na rukama i ogrebotine na obrazu utvrđeno je samo to da ih prije nestanka Nestale nije imao.

Prvi susjedi, ali i još nekoliko stanara nebodera u kojem je stanovala Nestala, rekli su kako su Nestalu zadnji put vidjeli prije oko tjedan dana. Njezina prijateljica koja stanuje u blizini posjetila ju je te subote oko 18,30 sati. Fenirala joj je kosu kao i svake subote, a zatim su njih dvije i Filip još neko vrijeme gledali TV-program. Uobičajeno su se ponašali i nije zamijetila da bilo što "ne štima" u odnosu između Nestale i Filipa. Nestala nije spominjala da kani nekuda ići. Ona je posljednja osoba koja je Nestalu vidjela živu i ostavila je u društvu s njezinim dečkom Filipom. Stanari okolnih stambenih zgrada, vlasnici i gosti ugostiteljskih objekata u blizini u koje su Nestala i Filip znali navratiti, nisu mogli reći točan dan kada su ih zadnji put vidjeli, ali znali su za njihove svađe. Vika i galama iz stana Nestale često se čula, jer je u taj stan po izjavi susjeda dolazilo "sumnjivo društvo koje je konzumiralo drogu".

Daljnjom pretragom i obradom terena, u smetlarniku, u prizemlju nebodera u kojemu je stanovala Nestala, pronađeni su jedna cipela crvene boje, jedna čizma crne boje i jedna čizma srebrno-zlatne boje kakve je ona imala.

Provjeren je i sustav videonadzora ugostiteljskih, sportskih i drugih objekata u blizini mjesta gdje je stanovala Nestala radi utvrđivanja njenog kretanja ili Filipovog osobnog automobila na dan kada je Nestala posljednji put viđena živa. Utvrđeno je kako nema snimki nadzornih videokamera koje "pokrivaju" ulazni prostor nebodera u kojem je stanovala Nestala niti je na njima vidljiv Filipov automobil, Filip ili Nestala.

Po nalogu Županijskog suda u Zagrebu obavljena je pretraga Nestalinog stana, pretraga drvene barake i neograđenog zemljišta na Filipovom ranču te pretraga njegovog osobnog automobila. Pretragom su u Nestalinom stanu pronađene jedna cipela crvene boje, jedna čizma crne boje i jedna čizma srebrno-zlatne boje identične obući pronađenoj u smetlarniku, s mehaničkim oštećenjima u vidu rezanja oštrim predmetom. Filip je tvrdio kako je Nestala prilikom jedne od njihovih prethodnih svađa u bijesu sama nožem oštetila obuću, a potom dio bacila u smeće, a dio ostavila u stanu. Nestaline prijateljice kazale su kako im se po povratku iz Pariza Nestala bila požalila kako joj je Filip nožem isjekao obuću na trake, jer mu se nije sviđala takva obuća. Na pretrage su pozvani i vještaci za biološke tragove koji su prvi ušli u prostor koji je trebalo pretražiti. Tragali su za oku nevidljivim tragovima krvi i zajedno s djelatnicima Odjela kriminalističke tehnike PU zagrebačke, pregledali su doslovno svaki pedalj stana i drugih prostorija i stvari u njima. U Nestalinoj dnevnoj sobi stana na više mjesta su pronađeni tragovi nalik na krv, a na parketu na mjestu gdje se ranije nalazila fotelja, luminolskom probom je dobivena pozitivna reakcija na krv. U perilici za rublje pronađena je svježe oprana i neosušena Filipova trenirka u koju je po vlastitoj izjavi bio odjeven onoga dana kada je Nestala otišla od kuće. Pregledom terena, odnosno otvorenog prostora u široj zoni Filipovog ranča pronađene su tačke u koritu kojih su uočeni svježi tragovi paljenja, a na oranici, nedaleko od tački pronađena je manja količina požarnog krša, ali mrtvo tijelo Nestale nije pronađeno. Nisu pronađeni niti predmeti koji su nedostajali iz njezina stana. Po nalogu Županijskog suda u Zagrebu, obavljena je i pretraga vikendice u koju je Filip preselio, u kojoj je pronađeno i izuzeto Filipovo prijenosno računalo, njegove osobne stvari i odjeća. Mrtvo tijelo Nestale kao i njezine stvari, ni na ovom mjestu nisu pronađene. Također je temeljem naloga Županijskog suda u Zagrebu učinjena pretraga Filipovog prijenosnog računala kojom prilikom se nije došlo do korisnih saznanja o sudbini Nestale.

Osim naprijed navedenih tragova krvi, tijekom očevida i pretraga izuzeto je više opušaka, tragova otisaka papilarnih linija, odjeće, ručnika i kontaktnih tragova koji su proslijeđeni u Centar za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić" na potrebna vještačenja koja na žalost, u ovom slučaju nisu pomogla, jer u svim dostavljenim predmetima i tragovima nije bilo individualnih karakteristika po kojima bi se moglo utvrditi koji su predmeti zapaljeni, a niti su u požarnom kršu dokazani humani ostaci. Tragovi krvi u stanu jasno su govorili da je Nestala krvarila, no bilo je nemoguće isključiti da su tragovi krvi nastali prilikom neke od prethodnih tučnjava između Filipa i Nestale.

Pribavljenim ispisom telefonskog prometa na mobitelu Nestale utvrđeno je kako je zadnja ostvarena aktivnost njezinog mobitela zabilježena u jutarnjim satima prvog dana nakon njezina nestanka na odašiljaču koji "pokriva" područje na kojemu se nalazi Filipov ranč. Isto tako, analizom telefonskog prometa njegovog mobitela, utvrđeno je da se i Filip u to vrijeme nalazio na navedenom području. Zanimljiva indikacija, no nedovoljna za procesuiranje Filipa kao počinitelja ubojstva.

Nestalina fotografija objavljena je u dnevnom tisku i na internetskim stranicama MUP-a. Zaprimljeno je više desetaka obavijesti građana koji su "se mogli zakleti" da su tu djevojku vidjeli nakon nestanka, a koje su se nakon provjera ispostavile netočnima.

Redovito su praćene policijske evidencije i analizirani evidentirani "pronasci NN ženskih mrtvih tijela" među kojima nije bilo Nestale.

Provedenim kriminalističkim istraživanjem Filip nije isključen kao mogući počinitelj ubojstva, ali je, zbog nedostatka materijalnih dokaza, nakon isteka roka za zadržavanje u policijskim prostorijama, pušten na slobodu. Negirao je počinjenje kaznenog djela ubojstva, a mrtvo tijelo Nestale nije pronađeno. Prema njemu su tada Rješenjem istražnog suca Županijskog suda u Zagrebu primijenjene posebne izvidne mjere iz članka 180. ZKP-a koje nisu rezultirale korisnim saznanjima o sudbini Nestale niti o mjestu gdje se nalaze njezini posmrtni ostaci.

Niti tada kriminalisti Odsjeka za krvne delikte nisu odustajali od prikupljanja obavijesti u svezi s Nestalom. Uspjeli su identificirati potencijalnu svjedokinju. Naime, jedna od bliskih Nestalinih prijateljica koja stanuje u njezinom susjedstvu je nakon prvih izjava u kojima je tvrdila kako ništa nije vidjela niti čula ipak odlučila "otvoriti dušu". Ispričala je kako je onoga dana kada je Nestala posljednji put viđena živa, u noći oko 00,30 sati, dok je u svome stanu gledala film, iz Nestalinog stana čula svađu koja je bila jakog intenziteta i trajala oko pola sata, nakon čega je čula zvuk udarca poslije kojega je svađa prestala. Nadalje je izjavila da je čula kako Filip odmah potom izlazi iz stana, s nekim razgovara na mobitel i poziva ga da odmah dođe, nakon čega je izašao iz nebodera.

Analizom ispisa telefonskog prometa na Filipovom mobitelu ovaj telefonski poziv nije evidentiran. Postavlja se pitanje je li svjedokinja pogriješila dan obavljanja toga telefonskog razgovora ili je Filip telefonirao s drugog, policiji nepoznatog mobitela koji obavljenim pretragama nije pronađen.

Od svjedokinje se došlo i do saznanja kako je iste noći oko 02,15 sati opet čula razgovor između Filipa i njoj nepoznatog muškarca koji je tada bio s njime u društvu, ali sadržaj razgovora nije mogla razabrati.

Tijekom jutra i popodneva u više navrata je pokušavala stupiti u kontakt s Filipom u čemu nije uspjela jer mu je mobitel bio isključen, a kada mu je idući dan pozvonila na vrata stana, odškrinuo ih je ne dajući joj da uđe i rekao da ima puno posla, a tom prilikom je osjetila intenzivan miris sredstva za čišćenje. Iz stana se čuo nepoznati muški glas, a tada je uočila i opekline na Filipovim rukama za koje joj je rekao da se opekao na "auspuh" vozila.

Dodala je i kako je Filip Nestalu često fizički napadao i prijetio da će je ubiti zbog čega je Nestala dolazila k njoj, pričala joj o tim svađama i povjerila kako bi najradije pobjegla što dalje od Filipa. Svjedočila je i o tome kako je jednom prilikom bila u Nestalinom stanu koja joj je pokazivala svoj novi vatreno crveni kovčeg s kotačićima koji je bio toliko velik da je Nestala mogla leći u njega, što je tom prilikom i napravila, a ona ju je sklupčanu zatvorila u kovčeg i šaleći se, vozila po dnevnoj sobi.

Pristala je formalno iskazivati o tim svojim saznanjima te je ispitana pred istražnim sucem u hitnoj istražnoj radnji ispitivanja svjedoka kojemu je zbog izraženog straha za vlastitu sigurnost zaštićen identitet.

Nedugo potom, dva mjeseca nakon Nestalinog nestanka Filip je počinio samoubojstvo. Objesio se na svom ranču. Je li tako zbog onoga što je učinio Nestaloj, presudio sam sebi ili se na taj čin odlučio iz sasvim drugih motiva, nikada nećemo saznati. Ostavio je oproštajnu poruku svojoj djeci i bivšoj supruzi u kojoj Nestalu nije spomenuo.

Posmrtni ostaci Nestale do danas nisu pronađeni, niti je identificiran muškarac s kojim je, po iskazu svjedokinje, Filip komunicirao kritične noći. Kriminalisti koji rade na ovom nestanku uvjereni su kako je Filip nakon svađe i ubojstva mrtvo Nestalino tijelo stavio u kovčeg, iznio iz stana, odvezao na (za sada) neutvrđeno mjesto i najvjerojatnije spalio, zajedno s njezinim mobitelom, prijenosnim računalom i putovnicom, vratio se u stan, očistio tragove krvi, a potom na neutvrđeno mjesto odvezao i uništio tepih i fotelju s kojih nije mogao ukloniti Nestalinu krv. Je li zaista tako vrlo vjerojatno – nikada nećemo znati.

Obitelj Nestale nije dobila priliku da je dostojno sahrani, a tako dugo dok ne budu pronađeni njezini posmrtni ostaci, u njihovim srcima tinja nada da je možda živa i da će im se vratiti.